

[Miljøministeren]

Ifølge oplysninger indhentet hos afdelingsingeniør Villy Høst, Fredericia Kommune, tyder de foreløbige beregninger på, at der er sket et olieudslip på ca. 20.000 liter.

Som led i de indledende undersøgelser omkring forureningen er der konstateret olieforurening ned til 5 meters dybde, hvilket er det niveau, hvor grundvandsspejlet står.

Undersøgelserne er endnu ikke afsluttet, og dermed er det endnu ikke besluttet, hvordan eventuelle afværgeforanstaltninger skal udformes, og dermed heller ikke, hvorvidt det er nødvendigt at nedrive huset.

En olieforurening på 20.000 liter vil jeg karakterisere som værende meget alvorlig set i relation til grundvandsinteresserne. For at skitse størrelsesordenen af forureningen kan jeg oplyse, at 10.000 liter olie kan ødelægge over 10 millioner kubikmeter vand – eller lige så meget, som 10 store vandværker udpumper på et år.

Olien vil kunne sive ned i grundvandet, også selv om olien ligger nede under et hus og dermed delvis er beskyttet mod nedsvivende vand. Dette skyldes, at olien i sig selv er flydende, dog således at viskositetsforskellen mellem olie og vand vil medføre, at olien siver lidt langsomme ned. I det ovenfor nævnte tilfælde er det således også konstateret, at olien er sivet de 5 meter ned til grundvandsspejlet.

Når olien når grundvandsspejlet, vil en del af den lægge sig som en hinde oven på grundvandsspejlet, og denne hinde vil sprede sig i grundvandets strømningsretning, indtil den når en recipient eller en vandindvindingsboring.

Den anden del af olien er vandopløselig og vil derfor opløses i grundvandet og sprede sig med dette. Alt andet lige er det netop de vandopløselige stoffer i olien, der vækker størst bekymring, fordi flere af dem er kræftfremkaldende i selv meget små koncentrationer.

Omkostningerne ved at afværge en større olieforurening som den her skitserede, også selv om det medfører, at en villa vurderet til 660.000 kr. eventuelt helt eller delvis skal nedrives, anser jeg således for at være minimale i forhold til de omkostninger (miljømæssige såvel som økonomiske), der på lang sigt vil kunne være konsekvensen, såfremt forureningen ikke imødegås med de nødvendige afværgeforanstaltninger.

Spm. nr. S 1080

Til *justitsministeren* (4/8 89) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, om samarbejdet mellem socialforvaltningen og politiet, jf. Socialministeriets cirkulære af 12. december 1986 om rådgivning og vejledning pkt. 11, 13, og 33 litra f, er indskrænket på grund af forvaltningslovens bestemmelser om tavshedspligt, og vil ministeren endvidere præcis oplyse karakteren af de oplysninger om børns og unges private forhold, som ministeren henviser til i svaret på spørgsmål nr. S 1060?«

Begrundelse

For spørgeren er der ingen tvivl om, at der i det eksisterende regelsæt er gode muligheder for samarbejde mellem politiet og de sociale myndigheder blot med den klausul, at det er de sociale myndigheder, som er koordinator ved opsamling af oplysninger og ansvarlig for iværksættelse af socialpædagogiske initiativer.

Spørgeren konstaterer, at ministeren ikke har til hensigt, at SSP-samarbejdet skal udvikle sig til at være en del af politiets efterforsknings- og registreringsarbejde. Tilbage bliver så, at det alene kan være et behov hos politiet at få oplysninger fra socialvæsenet. Når disse ikke skal bruges til efterforskning eller registrering, rejser sig derfor spørgsmålet, hvilke oplysninger det så drejer sig om, og hvad de skal bruges til.

Svar (14/8 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Som oplyst i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1060 har forvaltningslovens regler om videregivelse af oplysninger mellem myndigheder efter Justitsministeriets opfattelse ikke betydning for det generelt forebyggende SSP-samarbejde.

Det er flere steder i retsplejeloven og den sociale lovgivning forudsat, at myndighederne skal samarbejde om at hjælpe børn og unge, der har problemer i skolen, i familien eller i forhold til samfundet i form af kriminalitet. Disse opgaver kan myndighederne kun løse i fællesskab, hvis de kan videregive de fornødne informationer til hinanden.

Den anlagte fortolkning af forvaltningslovens videregivelsesregler indebærer, at konkrete oplysninger om bestemte børns og unges private forhold normalt kun må videregives i dette arbejde, såfremt der foreligger et samtykke. Konsekvensen af et manglende samtykke bli-